

Arrest

nr. 82 957 van 13 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PIEDFORT, die loco advocaat W. VAN UYTSEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit. U bent geboren in Suhaila, Ninewa op 15 februari 1988. U bent een soennietische Koerd. U hebt uw hele leven op hetzelfde adres in Suhaila gewoond. U hebt slechts school gelopen tot het vierde jaar lagere school. Vanaf 2006 verdiende u de kost met het filmen van trouwfeesten. Op 5 september 2011 werd u gevraagd om een huwelijk van een belangrijk persoon te filmen. Op dit huwelijk zouden een heleboel belangrijke personen aanwezig zijn. Op 10 september 2011, de dag voor het eigenlijke huwelijk, ging u filmen bij de ceremonie waarbij henna op de hand van de bruid werd aangebracht. Toen u van daar terug naar huis reed werd u onderweg tegengehouden door terroristen. Deze terroristen vroegen u om explosieven te plaatsen op

het trouweest waar u de dag nadien, op 11 september 2011, diende te filmen. Uit angst zei u dat u dit zou doen. U bent echter niet meer gaan filmen op dit trouweest. Uw vader verwittigde de familie dat u niet zou komen filmen en dat terroristen van plan waren explosieven te laten plaatsen op het trouweest. Op 15 september 2011 bent u uit Irak vertrokken. Op 25 september 2011 bent u in België aangekomen en op 27 september 2011 vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart (dd. 3/4/08), uw nationaliteitsbewijs (dd. 5/2/08), de identiteitskaarten van uw echtgenote en dochter, het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, uw huwelijksakte, een attest van uw mukhtar dat u in uw dorp woonde en enkele originele foto's van uw huwelijksfeest voor.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) u de status van **vluchteling niet kan toekennen**. U bent er immers geenszins in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat. U legt immers weinig geloofwaardige verklaringen af.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u opmerkelijk **vaag** blijft in verband met verschillende aspecten van uw relaas. Zo kunt u betrekkelijk weinig details verschaffen over het **huwelijksfeest** waar u diende te filmen op het moment dat de terroristen u vroegen explosieven te plaatsen. Volgens uw verklaringen ging het om een trouweest van een belangrijk man, u kunt echter alleen zijn naam noemen maar weet niet welke functie hij uitvoerde of waarom hij dan zo belangrijk was. Het enige wat u hierover kunt vertellen is dat het iets met zijn vader zou kunnen te maken hebben. Ook wat hem betreft kunt u echter niet zeggen wat zijn functie was of tot welke politieke partij hij zou behoren. Bovendien verklaart u dat op het trouweest ook veel andere belangrijke personen aanwezig zouden zijn, maar slaagt u er niet in namen te noemen van deze personen. Tevens moest u de volledige naam schuldig blijven van de persoon die u de opdracht gaf om het huwelijksfeest te filmen. U weet enkel zijn voornaam, nochtans verklaart u dat het een vriend van u was, wiens trouweest u ook gefilmd zou hebben. Bovendien weet u niet hoe het complex in Bardiya heette waar u het huwelijksfeest diende te filmen (CGVS p.9-10). Dergelijke vage verklaringen met betrekking tot het huwelijksfeest waar het allemaal om te doen was, doen twifelen aan de algehele waarachtigheid van uw verklaringen.

Ook wat betreft het eigenlijke moment waarop de terroristen u vroegen explosieven te plaatsen bij het trouweest blijft u opmerkelijk vaag. Zo blijft u vaag over het precieze **plan** met betrekking tot de plaatsing van de explosieven. U hebt moeite met in het Arabisch te herhalen wat de terroristen u in het Arabisch vroegen te doen. U verklaart hen enkel "ja" in het Arabisch te hebben geantwoord om aan te geven dat u zou doen wat ze van u vroegen. Zij zouden dan enkel nog gezegd hebben dat ze u zouden opbellen met de plaats waar je de tas met explosieven zou moeten ophalen. U zou verder geen vragen gesteld hebben. U zou zich er zelfs niet van hebben proberen te verzekeren dat ze zeker niet van plan waren om de explosieven al tot ontploffing te brengen terwijl u nog op het huwelijksfeest was (CGVS p.10-12). Er kan worden aangenomen dat u beter op de hoogte zou zijn van de details van de door u vermelde gebeurtenis. Dergelijke vage verklaringen kunnen dan ook allerm minst overtuigen dat u opdracht had gekregen een aanslag te plegen. Het is daarenboven niet aannemelijk dat terroristen zo'n delicate opdracht met slechts zo weinig details zouden geven aan iemand die ze ervoor nog nooit ontmoet hebben. Op die manier zou hun plan immers gedoemd zijn te mislukken (CGVS p.13).

Verder blijft u ook opmerkelijk vaag wat betreft de **terroristen** die u zouden hebben gevraagd de explosieven te plaatsen. U herinnert zich zelfs niet met welke kleur van auto ze reden toen ze u stopten. Bovendien hebt u er geen idee van wie of welke organisatie er achter zou kunnen zitten. U hebt er zelfs geen idee van welke groeperingen er zoal actief zouden zijn bij u in de buurt. Het enige wat u over deze personen kunt zeggen is dat het terroristen waren. U weet niet wat hun doel precies is en hebt ook niets gedaan om meer over hen te weten te komen. Zo hebt u zelfs niet bij mensen uit de buurt rondgevraagd of anderen gelijkaardige zaken meemaakten. Een dergelijke laconieke houding doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees (CGVS p.12-13).

Moest er toch nog enig geloof kunnen worden gehecht aan uw verklaringen, moet worden vastgesteld dat u voorts **geen aanwijzingen** hebt als zouden u of uw familie later nog problemen hebben gekend met de terroristen die u vroegen de explosieven te plaatsen. Het feit dat u nadat ze dit vroegen gewoon naar Suhaila terugkeerde en er nog enkele dagen bleef wonen, zonder nog enige problemen te ondervinden doet twifelen aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw vrees. Het is uiterst bevreemdend dat in die periode zelfs niemand bij u thuis naar u kwam vragen (CGVS p.14-15). U benadrukt immers verschillende keren dat de terroristen zouden gezegd hebben dat ze u wisten wonen en u zouden doden wanneer u niet op hun eisen zou ingaan (CGVS p.9, 11, 18). Nochtans verklaart u geen speciale voorzorgsmaatregelen te hebben genomen, eventueel ter bescherming van uw gezin (CGVS p.15). Bovendien wonen uw ouders, echtgenote en dochter nog steeds op hetzelfde

adres en ondervinden zij geen problemen (CGVS p.3-4). De enige aanwijzing die u aanhaalt als zou u momenteel nog steeds gezocht worden is dat twee personen naar u zouden zijn komen vragen. U vernam immers van uw vader dat twee personen die zeiden dat ze uw vrienden waren naar u kwamen vragen. U bent echter niet zeker of het al dan niet vrienden waren van u, uw vader kende hen immers niet. U bent echter niet zeker wanneer dit precies plaatsvond, u vermoedt dat dit ongeveer twee maanden geleden was. Dit was de eerste en enige keer dat men naar u kwam vragen, voor de rest gebeurde er niets (CGVS p.14). Dit is onvoldoende om als zwaarwichtige aanwijzing als zou u actueel nog een gegronde vrees voor vervolging hoeven te koesteren te worden beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u onvoldoende ernstige elementen hebt aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. U hebt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Suhaila in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

*De door u neergelegde **documenten**, zijnde uw identiteitskaart (dd. 3/4/'08), uw nationaliteitsbewijs (dd. 5/2/'08), de identiteitskaarten van uw echtgenote en dochter, het nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, uw huwelijksakte, het attest van uw mukhtar dat u in uw dorp woonde en de originele foto's van uw huwelijksfeest, zijn niet van die aard dat ze afbreuk zouden doen aan bovenstaande bevindingen. Deze documenten kunnen de beslissing dan ook niet in positieve zin ombuigen. Het gaat hier immers slechts om documenten die uw identiteit en herkomst ondersteunen, dewelke hier sowieso niet ter discussie staan. Wat echter de feiten betreft waarom u beweert Irak te hebben verlaten, legt u geen enkel document voor. Noch legt u enig bewijsstuk voor in verband met uw werkzaamheden als filmer van huwelijksfeesten.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In zijn eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer ook gesteld in artikel 62 van de vreemdelingenwet, alsook bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker werpt verder ook een schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht op. De commissaris-generaal zou een manifeste beoordelingsfout gemaakt hebben.

Verzoeker brengt een CD-ROM aan alsook twee foto's teneinde hiermee te bewijzen dat hij op het huwelijksfeest aanwezig was en de opdracht had om de gebeurtenissen te filmen.

Verzoeker voert voorts aan dat het feit dat hij de naam niet weet van de persoon die hem de opdracht gaf om het huwelijksfeest te filmen, zijn verhaal niet minder geloofwaardig maakt. Wanneer het een huwelijksfeest van een vooraanstaand man betreft, zou er immers voor geopteerd worden om zo weinig mogelijk mensen op de hoogte te brengen van de details.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in zijn tweede middel op een schending van artikel 3 van het EVRM. Het terugsturen van verzoeker zou neerkomen op een schending van artikel 3 EVRM omdat de terroristen nog altijd naar hem op zoek zijn.

2.2.1. Gelet op hun onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van

de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is, temeer nu de bestreden beslissing zich niet uitspreekt over een eventuele terugleidingsmaatregel naar het land van herkomst.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert, is zijn vaagheid over het huwelijksfeest niet de enige reden voor de weigeringsbeslissing. In casu oordeelde en verduidelikte de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend omdat hij zeer vaag blijft over de kern van zijn asielrelaas en meerbepaald het huwelijksfeest, het plan met betrekking tot het plaatsen van de explosieven en over de terroristen. De bestreden beslissing stelt verder nog vast dat - zelfs indien er nog enig geloof zou kunnen gehecht worden aan verzoekers verklaringen - hij geen aanwijzingen heeft dat hij of zijn familie later nog problemen zouden gekend hebben met terroristen die hem vroegen de explosieven te plaatsen. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier en worden geenszins in concreto weerlegd; derhalve worden zij door de Raad overgenomen.

De thans bijgebrachte CD-ROM en de beide foto's kunnen geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal, te meer daar hieraan geen bewijswaarde kan worden toegekend omdat de herkomst ervan niet kan worden nagegaan. Dient daarenboven worden vastgesteld dat de CD-ROM niet afspeelbaar is op de diensten van de Raad en verzoekers advocaat ter terechtzitting beaamt ook niet in de mogelijkheid te zijn geweest om de CD-ROM te bekijken. Hoe dan ook, aan dergelijk beeld- en fotomateriaal kan geen bewijswaarde worden toegekend omdat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld noch over het verband met het aangevoerde asielrelaas.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zeer vaag is over het huwelijksfeest: verzoeker weet onder meer niet wie de man was wiens huwelijk hij ging filmen. Het zou een trouwfeest betreffen van een belangrijk man. Verzoeker kan echter alleen zijn naam noemen maar weet niet welke functie hij uitvoerde of waarom hij dan zo belangrijk was. Het enige wat verzoeker hierover kan vertellen, is dat het iets met zijn vader zou kunnen te maken hebben, doch verzoeker kan ook over hem niet zeggen wat zijn functie was of tot welke politieke partij hij zou behoren. Verder verklaart verzoeker ook dat op het trouwfeest ook veel andere belangrijke personen zouden aanwezig zijn, maar slaagt hij er niet in namen te noemen van deze personen. Verzoeker wist tevens slechts de voornaam van de opdrachtgever (gehoorverslag

CGVS, p.9-10). Verweerder stelt terecht vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen argumenten opwerpt die de in de bestreden beslissing vastgestelde vaagheden kunnen verklaren of weerleggen. Deze vaststellingen vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken die, in de mate dat ze al niet werden bijgebracht op het CGSV, niet vergezeld zijn van een vertaling worden overeenkomstig artikel 8 PR RvV niet in overweging genomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen argumentatie ten aanzien van de omstandige motivering waaruit blijkt dat in zijn regio van herkomst geen situatie heerst die beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS